

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14520

гр. София, 03.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в закрито заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА**

като разглежда докладваното от **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА** Гражданско дело № 20231110164200 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 от ГПК.

Предявени са искове по чл. 26, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗЗД и чл. 55, ал. 1, пр. I от ЗЗД от Й. М. М. срещу „.....“ ООД за прогласяване нищожност на клауза на чл. 6, ал. 2 по Договор за паричен заем №659360/06.04.2022 г. и за заплащане на сумата 05,00 лева, представляваща част от парично вземане в общ размер от 3247,52 лв., представляваща недължимо платена сума по Договор за паричен заем №659360/06.04.2022 г., ведно със законна лихва от подаване на искова молба до окончателното ѝ изплащане. В искова молба са изложени фактически твърдения, че страните по спора са сключили договора за заем, а с чл. 6, ал. 2 е предвидено за ответника неустойечно вземане за сумата 3247,52 лв. за недадено обезпечение по реда на чл. 6, ал. 1 от договора. Ищецът твърди, че клаузата е нищожна и неравнопоставна поради заобикаляне на закона, противоречието ѝ с добрите нрави, с чл. 19, ал. 4 от ЗПК, чл. 143, т.5 и т. 19 от ЗЗП, чл. 146, ал.1 от ЗЗП, във вр. чл. 24 от ЗПК, и не е индивидуално уговорена; по твърдение, че неустойката е разход по кредита е нарушен чл. 11, ал.1, т. 10 от ЗПК, тъй като в договора не е обявен действителния размер на общия разход по кредита.

Съдът констатира, че не изчислен правилно и съответно не е внесен пълния дължим размер на държавната такса за искова молба и следва да се дадат указания по чл. 129, ал. 2 от ГПК на ищеца.

Ответникът, получил препис от искова молба, с приложения по настоящото дело на 30.01.2024 г., в законоустановения срок е подал отговор на искова молба. Прави искане по чл. 213 от ГПК, по което съдът се е произнесъл с Определение №14516/03.04.2024 г. Оспорва исковете по допустимост, като предявени при условията на злоупотреба с процесуални права по чл. 3 от ГПК и по съображения, че ищцата е подала в рамките на два месеца четири искиви молби, във връзка със сключени между страните четири договора за кредит, с оспорване на идентични клаузи, с цел да се кумулират съдебни разноски, които настоява да се пресъдят са водене на едно дело. Оспорва твърдението на ищеца, че сумата от 3247,52 лв. е платена, както и всички суми по оспорената клауза от Договор за кредит №563837/30.08.2021 г.; Договор за кредит №641284/28.02.2022 г.; Договор за кредит №65491129.03.2022 г. Ответникът поддържа, че извънсъдебното поведение на ищцата по повод на тяхното

сключване сочи на недобросъвестност при преддоговорните отношения по см. на чл. 12 от ЗЗД, вкл. по арг. от това, че разполагала с правото на отказ от договора. Оспорва като неоснователни всички претенции за обявяване на недействителност на съответната неустоечна клауза и клаузата, предвиждаща такса за експресно разглеждане и за връщане на сумата 10 лв. Твърди, че ищцата е сключила всеки договор при информиран избор за неговите условия, а всички оспорени клаузи са индивидуално уговорени, за което свидетелстват извършените действия при и по повод сключване на договора. По клаузата за такса за експресно разглеждане посочва, че се касае за незадължителна услуга по сключване на договора и не следва да се включва в ГПР. Неусточените клаузи не са част от основните престации по договора и тяхната недействителност не води до такава на цялото заемно съглашение. Неустойката е уговорена при условията на договорна свобода. Обстоятелствата, при които се начислява настъпват след сключване на договора, поради което е изначално невъзможно да се включи в ГПР. Оспорва, че вземането за неустойка трябва да се обяви като общ разход по кредита, тъй като такъв разход не е този, дължим от потребителя при неизпълнение на задълженията му по договора. Позовава се на правото по чл. 11, т. 18 от ЗПК, както и че процесните неустойки са компесаторни, и доводите на ищеца за нарушен чл. 33, ал. 1 от ЗПК са неотносими. Ответникът оспорва осъдителните иски поради липса на имуществено разместване, а ако евентуално се докаже, то е сторено при валидно правно основание.

В доказателствена тежест на ищеца по иска с правно основание чл. 26, ал. 4, във вр. 1 от ЗЗД е да установи пълно и главно съдържанието на договора, вкл. клаузата, която оспорва, и съответно че договорът и/или уговорката за неустойка и такса за експресно разглеждане е недействителна по изложените в искова молба твърдения. В доказателствена тежест ответника, на осн. чл. 146, ал. 4 от ЗЗП е да установи, че условията по всяка клауза от договора са индивидуално уговорени.

За да възникне правото на парично вземане по иск по чл. 55, ал. 1, пр. I от ЗЗД необходимо е да се установи, че 1/процесната сума е излязла от патримониума на ищеца; 2/тя е постъпила в имуществения комплекс на ответника; и 3/това разместване на блага от имуществото на ищеца в патримониума на ответника е без правно основание /не е бил налице годин юридически факт/. В доказателствена тежест на ищеца е да установи първите две предпоставки. В случай че тези обстоятелства бъдат доказани, ответникът следва да установи, че за него съществува правно основание да задържи полученото; евентуално, че го е върнал, за които обстоятелства се указва, че не сочи доказателства.

Съдът, на основание чл. 146, ал. 1, т. 3-4 от ГПК, обявява за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че страните по спора Йоанна М. М., като кредитополучател, и „.....“ ООД, като кредитор, са сключили Договор за паричен заем №659360/06.04.2022 г.

Представените от страните документи са допустими и относими. Искането по чл. 190 от ГПК на ищеца не е необходимо. За правилното решаване на спора следва да се допусне ССЧЕ.

Предвид изложеното и на основание чл. 140, ал. 1 и ал. 3 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ искова молба, по която е образувано гр. дело №64200/2023 г. по описа на СРС. УКАЗВА на ищеца, в едноседмичен срок от получаване на съобщението, да отстрани констатираните нередовности по установителния иск и довнесе по сметка на СРС сумата 79,90 лв. за държавна такса за разглеждане на този иск. УКАЗВА на ищеца, че при неизпълнение на указанията в цялост и в срок искова молба ще бъде върната в тази част.

ПРИЕМА проект за доклад по делото, съобразно обстоятелствената част на определението. УКАЗВА на страните, че проекта за доклад по делото подлежи на допълване, във вр. Определение №14516/03.04.2024 г., постановено по делото.

УКАЗВА на страните да изложат становището си по дадените указания и проект за доклад по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия в срок най-късно в насроченото открито съдебно заседание. Ако в изпълнение на предоставената им възможност страните не направят доказателствени искания, те губят възможността да сторят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 от ГПК.

ДОПУСКА за приемане представените от страните документи като писмени доказателства по гр. дело №64200/2023 г., СРС.

ДОПУСКА съдебна счетоводна експертиза, по която вещото лице да отговори на въпросите, посочени в искова молба, по която е образувано гр. дело №64200/2023 г.; 64803/2023 г.; 69117/2023 г.; № 2312/2024 г., всички по описа на СРС.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещо лице от 400 лв., вносимо от ищеца по сметка на Софийски районен съд, в едноседмичен срок от получаване на съобщението. При неизпълнение доказателството не се събира и съдът ще приложи спрямо страната чл. 161-162 от ГПК като приеме за недоказани обстоятелствата в полза на ищеца, предмет на експертизата.

ВЪЗЛАГА изготвяне на ССЧЕ на ВЕЩО ЛИЦЕ М.М..

ОСТАВЯ без уважение искане по чл. 190 от ГПК на ищеца по искова молба по гр. дело №64200/2023 г. по описа на СРС.

УКАЗВА на страните, че съгласно чл. 237 ГПК, когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, както и че признанието на иска не може да бъде оттеглено. Съгласно чл. 238 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Неприсъственото решение не подлежи на обжалване.

НАПЪТВА страните за извънсъдебно разрешаване на спора при

условията на бързина и ефективност, а именно: медиация и други способи за доброволно уреждане на спора, като им УКАЗВА, че: 1. При приключване на делото със спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца и че съгласно чл. 234, ал. 3 от с.з. съдебната спогодба има значението на влязло в сила решение и не подлежи на обжалване пред по-горен съд; 2. Медиацията е доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно разрешаване на спорове, при която трето лице – медиатор помага на страните сами да постигнат споразумение. Съгласно чл. 18, ал. 1 Закона за медиацията споразумението има силата на съдебна спогодба и подлежи на одобрение от районните съдилища в страната. Списък на медиаторите по Единния регистър е общодостъпен на интернет-сайта на Министерство на правосъдието. Към Софийски районен съд действа Програма „Спогодби”, която предлага бесплатно провеждането на медиация и е отворена за всички страни по висящи граждански дела в СРС. Информация за Програма „Спогодби” можете да получите в Центъра за спогодби и медиация в гр. София, бул. „Цар Борис III” № 54, ет. 2, ст. 204, тел.02/ 8955423; ел. адрес: spogodbi@srs.justice.bg.

УКАЗВА на страните, че ако неоснователно причинят отлагане на делото, понасят независимо от изхода му разноските за новото заседание и заплащат глоба на основание чл. 92а ГПК в размерите по чл. 91 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **03.06.2024** година от **09,50 часа**, за които дата и час да се призват страните чрез пълномощник и по начин посочен в искова молба или допълнително заявен.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от определението на страните, като на ищеца и преписи от отговори на искова молба, с приложения, вкл. от съединените дела; и препис на Определение №14516/03.04.2024 г., постановено по делото.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ вещото лице СЛЕД внасяне на възнаграждението му.

Определението не подлежи на обжалване.

Делото да се докладва след изпълнение на Определение №14516/03.04.2024 г.

Съдия при Софийски районен съд: _____